

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010536
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2324010536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 14T/31/2024-754 zo dňa 26.06.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., prechodne bytom C., D. X, toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024, ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 14T/31/2024-754 zo dňa 26.06.2024 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., prechodne bytom C., D. X, toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

dňa 18.11.2023 v čase od 17.30 hod. do presne nezisteného času v obci E. Maďarsko, z dvora neskolaudovaného rodinného domu, napriek výslovnému nesúhlasu majiteľa vozidla F. G., vzal tam odparkované osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, striebornej farby, EČV: C. E. a toto svojvoľne používal aj napriek opakovaným výzvam zo strany majiteľa na jeho vrátenie a to až do doby, kedy s týmto vozidlom dňa 18.11.2023 v čase o 19,30 hod. obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu na ceste 1/75 na 28,6 kilometri, v katastri obce H. I. B., pričom s vozidlom nabúral do osobného motorového vozidla zn. KIA Sportage, bielej farby, EČV: I., tak, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a ako vodič jazdiaci vo vozidle zn. Volkswagen Passat v smere od obce Jatov do obce Trnovec nad Váhom pri prejazde miernou pravotočivou zákrutou vo svojom smere jazdy prešiel do jazdnej dráhy vozidla zn. KIA Sportage, následkom čoho došlo ku kolízii v predných ľavých častiach týchto motorových vozidiel, pričom po zrážke došlo k odhodneniu vozidla zn. KIA Sportage mimo vozovku vpravo do poľa, kde sa niekoľkokrát prevrátilo a zostalo na streche, čím porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. a), písm. d), § 9 ods. 1 § 137 ods. 2 písm. a), c), 1), q) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pričom pri predmetnej dopravnej nehode došlo k zraneniu viacerých osôb, a to spolujazdkyne nachádzajúcej sa v osobnom motorovom vozidle zn. KIA Sportage,

- mal. J. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá utrpela ohrozujúce poranenia, ktoré ohrozovali životne dôležité orgány, a to ľahké pomliaždenie mozgu, ľahké zakrvácanie do lebky, otras mozgu stredne ťažký, vtlačení zlomeninu čelovej kosti vpravo, zlomeninu tvárových kostí, pomliaždenie očnej gule vpravo, zlomeninu rezáka vľavo hore a odreniny podbrušia - hematóm spôsobený poraním bezpečnostným pásom, čím bola obmedzená na obvyklom spôsobe života tým, že bola hospitalizovaná 13 dní, z toho 7 dní bola pripútaná na lôžko a odkázaná úplne na pomoc druhej osoby, musela sa podrobiť trom operáciám v celkovej anestézii, štyri týždne po nehode mohla prijímať len tekutú - kašovitú stravu, pričom prechod do normálneho stavu bol možný až po 6 týždňov od dopravnej nehody po operácii čeľuste, pričom predmetné zranenia si vyžadovali minimálne 90 dní dobu liečenia,
- vodič vozidla zn. KIA Sportage, K. B., ktorý utrpel ohrozujúce poranenia, ktoré ohrozovali životne dôležité orgány, a to ľahké krvácanie pod pavúčnicu mozgu v čelovo temennej oblasti vpravo - krvácanie do mozgu, otras mozgu s bezvedomím trvajúcim menej ako 30 minút, teda stredne ťažký, zlomeninu 7 rebra vpravo a 10 rebra vľavo bez posunu, zlomeninu posledného článku palca ľavej nohy bez posunu a pomliaždenie brušnej steny v oblasti podbrušia, čím bol obmedzený na obvyklom spôsobe života tým, že bol hospitalizovaný 3 dni a mal bolesti hlavy a hrudníka pri kašli, kýchaní a hlbokom dýchaní ako aj dotykovou bolestivosťou v mieste zlomených rebier v trvaní najmenej 14 dní, mal bolesti palca ľavej nohy čo ho obmedzovalo v nosení obuvi pre naloženú fixáciu a chodení v trvaní štyroch týždňov, pričom zranenia si vyžadovali 35 dňovú dobu liečenia,
- spolujazdkyňa vozidla zn. KIA Sportage F. L. B., ktorá utrpela pomliaždenie hrudníka vľavo a pomliaždenie podbrušia, ktorá bola obmedzená na obvyklom spôsobe života tým, že trpela bolesťami v mieste pomliaždení, najmä pri hlbokom nádychu, výdychu, kašli, kýchaní, čo sťažovalo vykonávanie osobnej hygieny a fyziologických potrieb v trvaní minimálne 10 dní, pričom zranenia si vyžadovali 14 dňovú dobu liečenia,
- spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat, ml. M. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorá utrpela ľahké pomliaždenie stehna vľavo a malú odreninu ľavého kolena 2x1 cm, čím bola obmedzená na obvyklom spôsobe života tým, že bola hospitalizovaná 2 dni, mala bolesti pri dotyku a pohybe v mieste pomliaždení a pri pohyboch hlavou, pričom zranenia si vyžadovali 5 dňovú dobu liečenia a
- spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle zn. Volkswagen Passat ml. N. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá utrpela zranenia, a to pomliaždenie čela vpravo, ľahké natiahnutie krčnej chrčtice, ľahké pomliaždenie v oblasti hrudnej kosti, pomliaždenie brušnej steny, odreninu - pomliaždenie ľavého lakťa a pomliaždenie pravého kolena, čím bola obmedzená na obvyklom spôsobe života tým, že bola 2 dni hospitalizovaná, mala bolesti pri dotyku a pohybe pomliaždení a pri pohybe hlavou, pričom zranenia si vyžadovali dobu liečenia v trvaní 10 dní,

príčom obžalovanému bola v čase vedenia motorového vozidla v krvi zistená prítomnosť amfetamínu v koncentrácii 12 ng/ml, metamfetamínu v koncentrácii 92 ng/ml a morfinu v koncentrácii 6 ng/ml a zároveň pri predmetnej dopravnej nehode vznikla majetková škoda na osobnom motorovom vozidle Volkswagen Passat, striebornej farby, EČV: C. E., majiteľovi vozidla F. G. vo výške 3450,- EUR a na osobnom motorovom vozidle zn. KIA Sportage, bielej farby, EČV: I., majiteľovi vozidla K. B. vo výške 13610,- Eur.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

O náhrade škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. E. XX, H., škodu vo výške 2.831,63 eur (dvetisícosemstotridsaťjeden eur a šesťdesiattri eurocentov); poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 19.932,07 eur (devätnásťtisícdeväťstotridsaťdva eur a sedem eurocentov); poškodenému Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 1.489,10 eur (jedentisícštyristoosemdesiatdeväť eur a desať eurocentov); poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 307,86 eur (tristosedeť eur a osemdesiatšesť eurocentov). Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného P. O., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom Q. XX, C.; poškodenú M. G., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom I. R. X, C. a poškodeného F. G., nar. XX.XX.XXXX v I. D. B. D., trvale bytom S. XXXX/XX, C., s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 754-758.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré sám písomne odôvodnil na č.l. 765, a tiež prostredníctvom obhajcu na č.l. 771.

Obžalovaný v odvolaní namietal voči výške uloženého úhrnného trestu, mal za to, že mu mal byť uložený trest s ohľadom na § 39 Trestného zákona a § 45 ods. 4 Trestného zákona. Podľa názoru obžalovaného súd opomenul na to, že pri vyhlásení rozsudku bol obžalovaný 9 mesiacov väzobne stíhaný, čo nezohľadnil pri výmere trestu. Uviedol, že má v záujme nahradiť škodu poškodeným a zaradiť sa do spoločnosti, avšak pri tak dlhom treste bude uvedené zložitejšie. Svoje konanie nezľahčuje, prijíma spravodlivý trest, nazdáva sa však, že uložený trest je neprimeraný. V odvolaní, ktoré podal sám obžalovaný sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, nad zraneniami poškodených a spôsobenou škodou vyjadril úprimnú ľútosť. Trest však považuje za neprimerane prísny, uviedol, že má rodičov v pokročilom dôchodkovom veku. Chce odčiniť škodu poškodeným, viesť riadny život, dokázať aj svojim rodičom, že svoj skutok ľutuje, poškodeným sa ospravedľuje. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci o treste sám rozhodol.

Vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 15.10.2024 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, dôvody odvolania nežiadal zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného a jeho obhajcu, odpisom z registra trestov na obžalovaného, príslušnými lustráciami na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry s poukazom na novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 navrhla obžalovanému uložiť zákonný trest, ktorého výšku ponechala na úvahe súdu. Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania, poukázal na to, že pre obžalovaného mal skutok dostatočne prevýchovný charakter, vzhľadom na novelu Trestného zákona ponecháva na úvahe súdu, či okresným súdom uložený trest je pre obžalovaného adekvátny. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, vyjadril ľútosť nad spôsobeným následkom. Bezprostredne po nehode sa poškodeným ospravedlnil, ospravedlnil sa aj na verejnom zasadnutí. Vyjadril ochotu nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, požiadal o určenie splátkového kalendára. Uložený trest však považuje za vysoký, aj vzhľadom na to, že má rodičov vo vysokom dôchodkovom veku, ktorí jeho neprítomnosťou trpia. Požiadal, aby súd prihliadol

na to, že bol väzobne stíhaný, učinil vyhlásenie o vine. Zároveň dal súdu prísľub, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život.

Odvolací súd zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd totiž zistil, že rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste došlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona, preto napadnutý rozsudok vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil a vo veci podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom tak, ako je vyššie uvedené, a to na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku v celkom rozsahu náležite a správne zistený bez potreby jeho zmeny, či doplnenia odvolacím súdom.

Okresný súd vo veci rozhodoval dňa 26.06.2024, teda za účinnosti Trestného zákona účinného do 06.08.2024. Medzi rozhodnutím okresného súdu a rozhodovaním odvolacieho súdu však nadobudla účinnosť novela Trestného zákona (dňa 06.08.2024), ktorou došlo k priaznivej zmene v prospech obžalovaného v tom, že nová právna úprava vypustila tzv. automat na úpravu výšky trestných sadziieb (§ 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona účinného do 06.08.2024), a preto vzhľadom na správne ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prejednávanej veci už súd nemohol pri prevahe priťažujúcich okolností zistených v tejto veci zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Časová pôsobnosť zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. V časovej pôsobnosti je vyjadrená aj ústavná zásada vylúčenia retroaktivity (spätnej pôsobnosti), ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie. Použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné. Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Odvolací súd riadiac sa vyššie uvedeným musel okrem odvolacej argumentácie obžalovaného, ktorá bola čiastočne dôvodná vziať do úvahy aj zmenu právnej úpravy v prospech obžalovaného, ku ktorej došlo po vyhlásení napadnutého rozsudku okresným súdom, účinnú odo dňa 06.08.2024, a to vo vzťahu k uloženiu trestu, čo bolo dôvodom pre zmenu napadnutého rozhodnutia vo výroku o treste.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovaného smerovalo výlučne proti výroku o treste, preto predmetom odvolacieho konania mohlo byť len preskúmanie rozsudku vo vzťahu k tomuto výroku. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní dňa 21.06.2024 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Obžalovaný sa dopustil spáchania dvoch trestných činov, preto mu bolo nutné ukladať úhrnný trest podľa ustanovenia najprísnejšie trestného činu, a to podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, za ktorý je možné páchatel'ovi ukladať trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov. Správne u obžalovaného zistil jednu

poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Avšak tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, podľa novej platnej úpravy už pri ustálení pomeru poľahčujúcich okolností oproti priťažujúcim okolnostiam nedochádza k úprave trestnej sadzby, preto pri ukladaní trestu vychádzal z nezmenenej trestnej sadzby v rozmedzí 1 rok až 5 rokov.

Obhajoba v odvolaní poukazovala na neprimeranú prísnosť trestu, pričom okresný súd mal zohľadniť vyhlásenie o vine obžalovaného pri ukladaní trestu ako aj väzobné stíhanie, a to v podobe aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o priznanie sa ku skutku a jeho oľutovanie, tento prejav obžalovaného môže byť zohľadnený pri využití mimoriadneho zníženia trestu podľa akt. § 39 ods. 5 Trestného zákona (predtým podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona), ktoré sa analogicky použije pri vyhlásení o vine učenom obžalovaným na hlavnom pojednávaní. Vyhlásenie o vine nezakladá dôvod pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, na ktoré musia byť splnené odlišné podmienky, a to mimoriadne okolnosti prípadu či pomery na strane páchatel'a, ktoré v prípade obžalovaného a skutku, ktorý spáchal v predmetnej veci zistené neboli.

Pokiaľ ide o aplikáciu akt. § 39 ods. 5 Trestného zákona (§ 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona do 06.08.2024), odvolací súd na jednej strane pripúšťa, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Dôsledkom vyhlásenia o vine v kontexte § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4) Trestného zákona je to, aby mal súd možnosť, nie povinnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Uvedené vychádza z premisy, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti. Obvinená osoba si môže nárokovať len na postup súdy v rámci ktorého zväží, či je v tom ktorom prípade dôvodné inštitút aplikovať, nie na automatickú aplikáciu tohto zmierňujúceho ustanovenia.

Odvolací súd má rovnako ako okresný súd za to, že v tomto prípade nebolo dôvodné na základe vyhlásenia o vine obžalovaného pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Priznanie sa obžalovaného a vyjadrenie jeho úprimnej ľútosti okresný súd a rovnako aj odvolací súd zohľadnil v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ale v konečnom dôsledku aj premietnutím do výšky samotného trestu, kedy obžalovanému znížil trest odňatia slobody uložený okresným súdom, a to z 28 mesiacov na 24 mesiacov. Z uvedeného dôvodu (v spojení s argumentáciou odvolacieho súdu nižšie) túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Vyššie uvedené neznamená, že priznanie obžalovaného ku skutku a učinenie vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odvolací súd ignoruje, resp. neprihliada naň. Odvolací súd súhlasí, že výpoveď - priznanie sa obžalovaného je dôkazom, ktorý má rovnakú dôkaznú silu ako všetky iné a je naň nutné prihliadať nielen pri rozhodovaní o vine ale aj o rozhodovaní o treste. Nie je však dôvodné neprimerane povýšiť priznanie sa ku skutku a jeho oľutovanie ako i urobenie vyhlásenia o vine, keď v tomto prípade prevážili okolnosti spáchania skutku, a to najmä škoda na zdraví viacerých osôb a v jednom prípade ťažká ujma na zdraví maloletého dieťaťa, pred ušetrením obžalovaného od prísnejšieho trestu.

Obžalovaný sa už v minulosti dopustil spáchania trestného činu, doposiaľ bol 3 krát súdne trestaný, pričom už v minulosti mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a to v trvaní 2 a 4 roky, z čoho je zrejmé, že nielenže mal sklony k páchaniu trestnej činnosti ale bol aj nedisciplinovaným vodičom. Skutku v predmetnej veci sa dopustil počas plynutia doby podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/1/2020. Obžalovaný vedel, že majiteľ motorového vozidla mu opakovane nedal súhlas na jeho použitie, no aj napriek tomu bez súhlasu majiteľa vozidlo vzal, toto

viedol pod vplyvom návykovej látky, čím primárne ohrozoval nielen seba, ale aj jeho spolujazdkyne. Pred jazdou užil návykovú látku, ktorá bezpochyby ovplyvnila jeho schopnosti viesť motorové vozidlo. Obžalovaný nevenoval riadeniu motorového vozidla dostatočnú pozornosť, v dôsledku čoho spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej sa zranilo 5 osôb, pričom v prípade maloletej J. B. išlo o ťažkú ujmu na zdraví, pretože utrpela zranenia ohrozujúce životne dôležité orgány s dlhou dobou liečenia. Obžalovaný si bol vedomý zákazu majiteľa vozidla, bol si vedomý tiež toho, že bol pod vplyvom návykovej látky, a v takom stave vzal zodpovednosť aj za ďalšie dve osoby vo vozidle, to všetko v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, kedy mal obzvlášť dodržiavať zákonné normy. Na druhej strane však vyššie uvedenému poľahčovalo práve priznanie sa ku skutku, spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj vyjadrenie ľútosti, o ktorej odvolací súd nemal pochybnosti. Obžalovaný sa opakovane poškodeným ospravedlnil, opakovane tiež vyjadril snahu o nahradenie škody a tým aspoň čiastočné odčinenie škodlivého následku svojho konania. Obžalovaný bol počas celého konania väzobne stíhaný (od 23.11.2023), a teda obmedzeniam a reštrikciám súvisiacim s obmedzením osobnej slobody sa začal podrobovať bezprostredne po spáchaní skutku.

Pri starostlivom vyhodnotení všetkých rozhodných skutočností tak odvolací súd aj v zmysle zmeny Trestného zákona aplikoval priaznivejšiu právnu úpravu v prospech obžalovaného a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Je v záujme obžalovaného, aby sa bezprostredne po vykonaní trestu usiloval zamestnať sa a uhradil poškodeným spôsobenú škodu v zmysle výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku, ktorý ostal nedotknutý. Zároveň vzhľadom na to, že k spáchaniu skutku došlo v priamej súvislosti s vedením motorového vozidla, nutné bolo tiež obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pričom za primeranú dobu považoval aj odvolací súd dobu 4 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.